

Q V A E S T I O M E D I C A

QVOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS II DECEMBRIS

M. PETRO LE COMTE Doctore Medico, Moderatore.

An demonas in corpora subeuntes nunquam internus calor imitetur?

858

TRES natura rerum focios & affines spiritus includit, additas corporibus animas, consecratos celorum sedibus Angelos, & demonas incerto aere oberrantes: hi enim compositione aerei sunt, vocum & sonorum instar inaspectabiles, eoque nomine truces & exitiales. Arcanis aliis quibusdam virtutibus in hominem inuadunt, qui tum vtriusque partis occupatione neque in seipsum dicitur, non quod principes corporis partes habeant; sed ut quibusdam nidibus & suffimentis oblectantur, ita in cerebro & insulens conceptaculis stabulant, ad inquinatos humores feruntur, melancholicæ præsertim temperaturæ assidue, cui plurimum οὐρανίου, existunt: ipsas mulieres viris crebrius infestant. Latius genus vnum ex æthere præstanti mentis claritate illuminatum diuinationis vim infundit, suoque iure sibi τὸ δαιμόνιον nomen adsciscit: alterum ex aere imaginandi potentia & sensibus illud: tertium ex aqua molle & effeminatum dementi concupiscentiâ lasciuit: postremum suâ figuræ immanitate oppidanis rusticis, mulierculis & ægrotantibus animis δαιμονισμῶν variorumque terrores incutit. Lenares, genij, laræ, penates, officiorum, non rerum discrimina sunt, quibus commune est vexandi studium; sed natura ferax & ἀλκιῦχος, etiam a duersus genios diuexantes arma protulit, inter quæ nulla nihil aptius finxit.

PRÆSTIGIÆ, incantamenta, παρανόμια, maleficia, strigationes & fascinoes magice vanitates ludibria sunt: magorum cœnæ, exaugurationes, nocturnique sagarum cœtus plerumque sunt anilium deliramentorum similes. Itaque magorum cœnis initiari aut exaugurari scita sunt crimina, quorum ad examen frustra exquiruntur stigmata, quæ ab humoribus vitiis, hominibusque potius quàm dæmonum artificij vestigia sunt impressa. Sæui hi sunt diuinorum explantares, qui nec passionibus adiunguntur, nec sagarum, nec strigum, nec magorum iussa capessunt, non vincuntur characteribus, annulis & phialis non includuntur, in specula & statuas non coguntur, nec inani in corpora penetrant: eorum tamen spiritibus afflari quædam oppidò constat, tumque irretita furoribus agi, emota mente nouâ scientiarum irradiatione clara inaudita fari: (quod tamen reipsâ dæmonum nullus indulgere potest:) mox ratione abjectâ brutè insanire, adactis in jecur stimulis libidinem efferrari, & corde vehementius turbato nocendi auditibus flagrare.

CALOR primigenius geniorum hominem occupantium primus, non est peregrinus, nulli secundus, ipsâ naturâ antiquior, secundus quia seipsum parit, & auidam in toto voracitatem suo damno pascit: hæret enim pabulo, quod cum carpit, carpitur & ipse, assiduè que intentu donatur immortalitate, quæ mortales ipsos æquali vigore & paribus vitæ beneficiis semper beavit & beaturus est. Flamma hæc foras intrò, sursum deorsum, & quæro circuitu ἀποκρίνεται corporis & animæ intelligentis copulam facit, atque inter animæ partes ἐμυδαίνας, ex qua in totam decor & sanitas redundat, velut expugnantium seditione prauitas & ægritudo. Brutus calor anima jecoris est informatrix, cupiditatum fons: cordi æthereus inest, itarum vim tenens: vterque sæpius velut dæmon Ophioneus ab anima immortalis rebellis est. Sydereus cerebri calor & splendor sicci sapientis, sicciore heroicæ mentis gignit: adeoque calori feruit τὸ ἡγανθικόν, ut rationis euerio nunquam ex capitis figureatione promanet, nisi calore gradus natiuus solitasque periodos egresso.

QUI formationis tempore ad imum emigravit calor, pertinax si fuerit & actuosus, totæ peris secundat viscera, ut immanior dæmone possit haberi. Hoc viro magis agitur femina, cui propter vastum inter animalia pudendum, lunari humore irriguum, idem calor dæmonij δαιμόνιον aliquando imaginem obicit: quandoque flammâ thoro proflentem in ἀισθητικῶν euadit, & præceps amore tribas inuiri nefariam libidinem exercet. Poëtica omnis alia metamorphosis est, solaque naturalis, quæ ab interiori calore oritur. Calor, inquam, solus est qui vt animorum ita & corporum indiuiduum facit copulam, vt econtrâ solus est qui incantationem inanemque venas nodum parat, cui soli nata ex maleficio impotentia debetur, quàm congressu palam nefando irritum est explorare, ex eoque virilitati masculæ sæpius injurium viro libellum repudiū mittere. Potens equidem in amore & consensu calor, vt pote quem pulvis & oculis prodit: sed multò potentior in odio & diffensu. Nam interfecto superstes quasi ex ossibus oriens cruore suo vitionem clamat, & in exsiccando grauidæ matris cadauere residuus scetrum adhuc spirantem eiicit.

CALOR publicus ille partium, morum, & operationum formator, dux & dæmon ἡγεμῶν singularis afflatur: in cerebro celestis residet, qui raptâ in mentem melancholiâ, vel eius disparili aspiratione actus ministrarum & principum facultatum princeps ipse sit: modò infernus dæmon quo bocha rapitur. Dido connubiis repulsa gladium, Phædra laqueum, Sappho præcipitium depexit: atque pudica quæ prius fuerat, in impudica & turpia erumpit. Inductâ in errorem phantasiâ diuinorum verborum audientia inhorrescit, quæ etiam fanatica potius quàm sapiens intelligit, easque imagines quibus luditur arduo sermone obloquitur. Imperiosior in sequiori sexu calor, vt venereorum desiderij feruor in vtero, sic aliquando elusus per genitalia turpissimi dæmonis intus latitantis: ingressus in splenem & omentum, Pythonisæ aut ventri loquæ suspicionem mouet. Sublato in cerebrum calenti flammâ spiritus accommodata calori sedes mentem impellit, eamque spiritus ipse qui calor est ad vnum reuocat, & affectionem somno similem perpeffus heroico furore occupat. In augurem, aruspicem & astrologum euadit: quandoque hæc vis animæ diuina explanatis imaginibus rudis antea, multarum artium & disciplinarum gnara videtur: alias superiori parte consopitâ phantasiæ illudit: corporis & animæ motus regit: sinambulos, orchestas & circulatorum efformat. Quid moror? cum furenti vtero compatiens mortuum instrumentis prodigiofæ artibus figuræ impertiuntur, lingua mole & colore stupenda exercitur, crines immoto capite eriguntur, totumque corpus ad instar cylindri rotatur; frustra es si nonnumquam alteri dæmoni quàm interiori calori adscribas.

Ergo demonas in corpora subeuntes nunquam internus calor imitatur.

305.

Proponebat Lutetiæ STEPHANVS LE GAIGNEVR Parisinus. A. R. S. H. M. DC. XXXVIII.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Iacobus Mantel.
M. Nicolaus Matthieu.
M. Carolus du Pré.

M. Petrus Hommæ.
M. Iacobus Renard.
M. Nicolaus Langlois.

M. Franciscus Mandat.
M. Claudius Lienard.
M. Renatus Moreau, Professor Regius, & Scholæ Censor.

